

Äidinkieli, kurssi 2 (Kirjallisuuden keinoja ja tulkintaa)

Kurssin tavoitteet – osaamisen arviointia

1. Mitä teen, kun erittelen (analysoin) ja tulkitseen kirjallisuutta – löydänpö avaimia lyriikan eli runouden ja proosan eli kertomakirjallisuuden tulkintaan? Käytänkö ajatuskarttoja tai listauksia apunani?
2. Poiminko hyödyllistä käsitteistöä, esim. alluusio, aukko (ei-sanottu), biografia, bibliografia, draama, epiikka, fiktio, intertekstuaalisuus, kaanon, klassikko, konflikti, konstruktio, lyriikka, lähiluku, miljöö, näkökulma, odotushorisontti, proosa, reseptio, retoriikka, sensuuri, tutkimusmenetelmä?
3. Laajensiko sanastoani kielen kuvallisuuden ja monitulkintaisuuden kuvailuun, esim. tunnistamalla metaforia, personifikaatiota, kontrasteja, merkitystihentymiä, synestesioita, symboliikkaa, sointia, rytmiä?
4. Luinko ainakin kolme teosta lähiluvun tekniikalla, syventyen tulkitsemaan viestin sisältöä kirjoittaen tai puhuen? Loinko esim. keskustelun alustuksen, kirjallisuusesseen, kirjallisuuskritiikin, oman runon, novellin, näytelmän kohtauksen?
5. Tunnistelinco luetussa puhekielisyyttä ja kirjakielisyyttä, tyylin ja henkilökuvien vaihtelua?
6. Otinko tavakseni lukea päivä-, aikakaus- tai paikallislehtien kulttuurisivuja, mm. näiden palstojen kirjallisuusarvosteluja?
7. Pohdi vielä, millä tavalla kaunokirjallisuuden lukeminen eroaa asiatekstien lukemisesta. Miksi molempia lajeja kannattaa suosia?